

Az 1968-ban végzett 8. a osztályosok 50. éves találkozója

Ötven év! Amikor az általános iskolai találkozómat szervezni kezdtem, lassan és egyre szomorúbban tudatosult bennem, hogy megöregedtünk. Immár 64-65 évesek lettünk. Fiatalságunk, azaz életünk szebbik, igaz terhekkkel, feladatokkal teli időszaka véget ért. A ránk szabott idő, amit még ezen a földön tölthetünk, fogyatkozik. Ezért is fontos, hogy emlékezzünk. A gyermekkori, iskolásként töltött boldog és gondtalan évek, amelyekre ilyenkor gondolunk, megszépítik, vidámabbá teszik idősebb napjainkat.

1960-1968 között koptattuk az akkor még szinte teljesen új iskola padjait, hiszen azt 1959-ben adták át, így mi voltunk működésének második évében a kis elsősök. Akkor a 4. Sz. Általános iskola nevet kapta, s Újhatvanban a nagy létszámú gyermekszeregnek biztosított korszerű oktatási, nevelési feltételeket. 600-nál is többen jártunk oda, délelőtt és délután, váltott tanrendben tanultunk. Volt napközi, finom kosztal, játékszoba, tornaterem, szaktantermek, és már szakos oktatás. Mi ötödikben orosz tagozatosként heti 6 órában tanultuk a nyelvet. Igen, szombatonként is jártunk suliba! Nyolcadikban negyvenen végeztünk. Ma már nincsenek ilyen hatalmas tanulólétszámok. Sajnos közülünk már kilencen távoztak földi életükből. Az aulában, az emlékfalnál virággal, méccessel, néma főhajtással emlékeztünk és gondoltunk elhunyt kedves tanárainkra és társainkra. Gyakran emlegettük imádott osztályfőnökünket, Berki Sándorné Zsuzsa nénit, a mi kedves és felejthetetlen Berki mamánkat.

Az összejövetelen, 2018. október 20-án, szombaton, végül 16 fő jelent meg. Többen szerettek volna jönni, de volt, aki megbetegedett, négyen éppen külföldön jártak. Ennek a létszámnak is örültünk, puszikkal, öleléssel üdvözlöttük egymást. Boldogság, hogy láthattuk azokat a társainkat is, akik még egyetlen egyszer sem vettek részt találkozón. Mi ugyanis tartottunk 10, 15, 20, és 40 éves talit is. Úgy vélem, ez nem túl gyakori az iskola életében. Kis összejövetelünket megtisztelte az immár Hatvani Szent István Általános Iskola nevet viselő intézmény igazgatója, Kovács János. Ő a gyönyörű könyvtárszobában tájékoztatott minket az elmúlt időszakbeli változásokról, fejlesztésekről, oktatási és nevelési kérdésekről, feltételekről. Öröm volt látni, hogyan változott, bővült, fejlődött szeretett alma máterünk. A beszélgetés után sétát tettünk az épületben, s megtekintettük azokat a termeket, amelyek a mi időnkben még nem voltak meg.

Az estét a Korona étteremben folytattuk. Itt a finom vacsora fogyasztása közben ki-ki beszámolt élete jelentősebb eseményeiről, gyermekeiről, unokáiról, családjáról. A képek nézegetése és a kis ajándécsomag, amely a ballagás jelképeit, virágot, édességet, emléktáblácskát tartalmazott, a múltba vitt minket. A vidám beszélgetés alatt nagyokat nevtünk és derültünk egy-egy sztorin, történeten. Azt tapasztaltam, hogy mindannyian megtaláltuk a nekünk legmegfelelőbb munkát, hivatást, s abban becsülettel helytálltunk. Nem hoztunk szégyent tanárainkra, kedves általános iskolánkra.

Lányok: (balról-jobbra) Papp Mária, Laczkó Katalin, Sándor Ilona, Bartók Mária, Szücs Klára, Gócza Katalin, Gázsúr Julianna

Fiúk: Bodó József, Majer András, Umáthum József, Bognár Miklós, Földi László, Kiss Csaba, Szücs Lajos, Bora József, Balla Gábor

„Egy este a jövő már múlt lesz. Akkor visszanezünk, és látni fogjuk az ifjúságunkat.”

(Louis Aragon)

Hatvan, 2018. október 25.

Ságiné Szücs Klára Mária